
Η Εκδρομή

Σήμερα ξύπνησες νωρίς
και τα μαζεύεις για εκδρομή.

Είχες τον άνδρα σου οδηγό
μα σού ήσουν ο αρχηγός

Είχες μαζί σου τα παιδιά
μα σού γελούσες παιδικά.

Τούς έλεγες για το χωριό
το σπίτι σου το πατρικό
το σπίτι σου τ' αρχοντικό
με τις ψηλές καμάρες.

Σε είδαν στην αναμονή
εκεί στην πράσινη γραμμή.

Θα πήγαινες για εκδρομή
ήσουν χαρούμενη πολύ.

Καθ' όλη την διαδρομή
εσύ μιλούσες πιο πολύ
ήσουν χαρούμενη γιατί;

Σαν έφτασες στην Μεσαρκά
είδες τον κάμπο τα σπαρτά
παραμιλούσες με χαρά
και έλεγες εις τα παιδιά.
Δήτε απ' εκεί δήτε από δα
είναι δικά μας δήτε κι αυτά
να τα χωράφια ήταν μπουστάνια
τους ήξει με πάθος, ήες και μεθάς.

Να ο Πηδικιάς να το χωριό
πούν' το χωριό σε πιάνει πνιγμός
ήταν εδώ σε πιάνει θυγγμός.
Μιθούν τα παιδιά ρωτούν τα παιδιά
«το σπίτι μανά, η αυλή σου μανά
θα τα ιδούμε αυτά;»

Μιθούν τα παιδιά ρωτούν τα παιδιά
«μα κηαίεις μανά;»

Τρέχεις μπροστά δεν περπατάς,
κατρακυλιάς
Μιθάς με άσματα
βλέπεις φαντάσματα
σε πιάνουν κηάματα.

Περνάεις μπροστά τρέχεις γοργά,
σαν Παναγιά
Να η εκκλήσοια ο Άης Λουκάς
τί είναι αυτά βλέπεις χαλάσματα
σκύβεις στην γη με ευχές και τάματα
θρηνείς τα παλιά χαμένα οράματα.

Κυριάκος Βασιλείου

από τη Μουσουλίτα

(Συνέχεια στο επόμενο τεύχος)